

Gölge Çiçeği

– Mehmet ACAR · 25 Haziran 2009

Gölge çiçeği,
Hüznün diđer hecesi.
Rengi simsiyah,
Kaderi gibi!

Nedendi gölge çiçeđinin çilesi ?
Hepsi bir sır hepsi bir giz,
Karanlıkta kalmış kimsesiz...

Hiç mi görmedin güneři?
Gördünde güneř mi görmedi seni?
Neden sevdin bu kadar gölgeyi?

Sende biliyorsun
Karanlıkta daha mutlusun.
Yorgunsun,
Suskunsun,
Durgusun
Ve
Vurgunsun!
Vurgunsun insanlıđa, hayata ve yařama.

Bir yürek var benliđinde
İsmin kadar zıt çehrende.
Bir yürek var özünde
Tüm sevgiler dolmuş gönlüne.

Yorgunsun hayatta
Yorgunsun sevdanda.

Kaderini saklamışsın yıllarca adında.
Adın ki
Gölge çiçeği...

Neden kaderine çiçek deđilde

Gölge ağır bastı böyle?
Yazında çiçekten çok gölgen vardı.
Adındaki gölge, çiçeği gölgede bıraktı.

O çiçek hep gölge de ağladı
Gözyaşlarında gece kadar siyah aktı.
Gölge çiçeğininde umutları, hayalleri ve rüyaları vardı.
Hepsi uzaktı
Hepsi gönlünde tutsaktı.
Yazgısında mutluluk yasakdı.

gölge çiçeği
kaderindi sadece hazan mevsiminde açmak.
Yasakdı sana gökyüzüne bakmak.
Boynun bükük,
Kaderin boynuna kocaman yük.
Kimse bilmez
Sevdan dünyalardan da büyük.

Sen mi istedin gölge çiçeği
Gölgede kalmayı, siyaha boyanmayı.
Adından çok kaderine ağlamayı.

Neden saklıyorsun,
Ya da saklanıyorsun ?
Neden kaçırıyorsun
Konuşmuyorsun!

Konuşsana gölge çiçeği,
Bahsetsene gerçeği.
Aslında gece kadar siyah olmadığını.
Hazan mevsiminden başka mevsimlerde de yaşadığını.

Sen söylemezsen gölge çiçeği
Ben söylerim.
Rengini ve neden kaderin gece gibi.

Hadi susma gölge çiçeği
söyle gerçeği.

Bir limon ağacının dibinde bittiğin için simsiyahsın gölge gibi.
Yoksa sende biliyorsun tüm yaprakların gökyüzü gibi masmavi...